

1916. NOVEMBER 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LV. ÉVF.

KÖZLÖNYE

21—22. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☼ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

☛ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék. ☛

(Telefon: 37—22.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi rendes közgyűlését december hó 13-án, szerdán, d. u. 5 órakor Budapesten, saját helyiségeiben (V., Alkotmány-utca 6. sz.) tartja meg a következő tárgysorozattal:

1. Jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Husz választmányi tag választása és pedig 14 négy évre, 2 három évre, 4 egy évre. Az igazgató-választmányból az alapszabályok értelmében kilépnek, de újból választhatók: *Ambrózy Lajos gróf, Arató Gyula, Esterházy Miklós herceg, Havas József, Hubay Zsigmond, Jákói Géza, Kaán Károly, Laitner Elek, Nemes Károly, Osztroluczky Géza, Schmidt Károly, Tuzson János dr., Zselenski Róbert gróf.* A többi üresedés elhalálozás, illetőleg lemondás következtében állott elő.

3. Jelentés az 1915. évi számadásokról és az 1917. évi költségvetésről.

4. Jelentés a Deák-Ferencz-alapítvány kamataiból kiírt irodalmi pályázatokról.

5. Indítvány a jövő évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

6. Indítványok az egyesület céljainak előmozdítására általában. (Ily indítványok az alapszabályok szerint a közgyűlést megelőző napig a titkári hivatalnak írásban bejelentendők.)

Van szerencsénk az Országos Erdészeti Egyesület t. tagjait felkérni, hogy a közgyűlésen minél számosabban vegyenek részt.

Budapest, 1916. október havában.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*

*

Azon t. tagtársainkat, akik a m. kir. államvasutakon más alapon nem birnak igénynyel menetdíjkezdvezményre, felkérjük, hogy kedvezményes menetjegy váltására feljogosító igazolvány iránt levelezőlapon idejekorán az egyesület titkári hivatalához fordulni sziveskedjenek.

A közgyűlést ünnepélyes közebed ezuttal sem követi.

A titkári hivatal.

II.

Kérelem Magyarország erdőbirtokosaihoz!

(A háboruban rokkanttá vált erdészeti alkalmazottak elhelyezése és rokkant-segélyalap létesítése tárgyában.)

A világháboru folyományaként az erdészeti szolgálatnak is vannak rokkantjai: erdőtisztek, altisztek, erdőőrök, állandó munkások, akik csonka tagokkal, megfogyott vagy elvesztett látó- és hallóképességgel, tüdőbeteg, szív- és idegbajokkal stb. válnak ki a hadsereg kötelékéből, amelyben testi épségüket örökre feláldozva küzdöttek hazájukért és mindnyájunkért.

Ha már a háboru végével épségben visszakerülő s ismét polgári foglalkozásuknak élni kívánó harcosainkkal szemben a hálának legegységesebb követelménye, hogy azokat szolgálatadók régi

állomásaikba visszafogadják, annál inkább kötelesség ez azokkal szemben, akik megfogyott egészséggel és csonka testtel kerülnek vissza, s akiknek ez a megváltozott állapota mély lelki meg-
rázkódással is jár.

Misem segítheti át e szenvedő embertársainkat a csüggedés, a gyökeresen megváltozott életviszonyokkal való megalkuvás nehéz korszakán, mintha megkezdett élethivatásukat, pályájukat nem kell otthagyniok, nem kell új foglalkozást tanulniok, hanem régi kenyér-
adójuk részéről, vagy mások részéről eddigi, megszokott munka-
körükben találjanak foglalkozást és szeretetteljes felvételt.

Az Országos Erdészeti Egyesület tehát elsősorban azzal a tiszteletteljes kérelemmel fordul Magyarországnak erdőbirtokosaihoz, hogy nem csupán a háborúból éppen visszakerülő, hanem rokkant alkalmazottjaikat és állandó munkásaikat is fogadják be szolgálatukba s alkalmazzák újra, egészségüknél megfelelő módon.

Igaz, hogy a rokkantak munkaképessége csökkent, ez azonban nem mentheti fel régebbi munkaadójukat az alól az erkölcsi kötelezettség alól, hogy anyagi erejéhez mérten gondoskodik a haza szolgálatában idő előtt megrokkant alkalmazottairól és munkásairól. Az erdőbirtok jövedelmezőségének az a jelentékeny emelkedése, amely a háborút követően várható s részben máris bekövetkezett, megkönnyíti ezt az áldozatkészséget s nem szenved kétséget, hogy az erdészeti ügyvitel és szolgálat körében is számos alkalom kínálkozik rokkantjaink elhelyezésére (irodai és küldöncszolgálat, vadőri teendők, fázósok kezelése, csemetekerti teendők, munkafelügyelet, gátőri, faraktárőri és egyéb anyagkezelési teendők stb.).

Az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletteljes kérelme továbbá odairányul, hogy az erdőbirtokosok az erdészeti rokkantak jövőjét olcsó bérletek, ingyenes vagy csekélyáru lakások nyújtásával, tűzifa- és legeltetési jog engedélyezésével és ezekhez hasonló kedvezményekkel is tegyék tűrhetőbbé.

Alig érezhető terhek ezek az uradalomra nézve, a haza védelmében megrokkant alkalmazott és családja szempontjából ellenben nagy jótéteményt jelentenek.

A teljesen munka- és keresetképtelen, vagy nagymértékben rokkant erdészeti alkalmazottak azonban régi szolgálatadójuk így

istápolása és az állam részéről való ellátás mellett is, amely a létminimumot aligha fogja részükre biztosíthatni, nagymértékben segélyezésre fognak szorulni. Testi épségüket és egészségüket egész életükre elvesztették s ezzel oly súlyos áldozatot hoztak, amelyért kárpótolni őket ugyan nem lehet, de melyért a társadalom kötelességévé vált, nyomorukat a lehetőséghez képest enyhíteni s őket legalább az anyagi gondoktól annyira mentesíteni, hogy szükségét ne szenvedjenek.

Az Országos Erdészeti Egyesület vállalta magára az erdészeti alkalmazottak körére vonatkozóan ennek a társadalmi akciónak a kezdeményezését s a m. kir. belügyminiszter urnak folyó évi 14903. számú engedélye alapján *gyűjtést indít oly segélyalapítványra, amelynek jövedelméből munka- és keresetképtelenné, vagy nagymértékben rokkanttá lett erdészeti alkalmazottak segélyben részesülnének.*

Az alapítvány rendeltetésének részletkérdései, a segélyezés mérve és módja természetesen csak akkor lesznek megállapíthatók, amidőn egyfelől az alap összege, másfelől az igényjogosultak száma ismeretes lesz.

Jelenleg csupán annak felemlítésére szorítkozunk, hogy idővel, amidőn a segélyre szoruló hadirokkantak elhalálzásával az alap jövedelme részben vagy egészen felszabadul, az ekként rendelkezésre álló összeget a nem állami szolgálatban álló erdészeti alkalmazottak gyermekei nevelésének segélyezésére szándékozzuk fordítani, hasonló áldásos értelemben, mint az állami erdőlisztek gyermekeinek nevelését segélyező alap.

Az Országos Erdészeti Egyesület tehát végül azzal a tiszteletteljes kérelemmel fordul a magyar erdőbirtokosok hazafias áldozatkészségéhez, hogy ezen alap tőkéjéhez és jövedelméhez a visszakérőleg csatolt aláírási iv felhasználásával a mai történelmi idők s rokkant katonáink személyes áldozatának nagyságához mért összeggel hozzájárulni méltóztassanak.

Az adakozás módjára vonatkozóan tisztelettel megjegyezzük, hogy több uradalom, amely ily alap gyűjtésére irányuló szándékunkról már tudomást szerzett, érdemleges összegekkel járult annak gyarapításához oly módon, hogy miként az erdőkincstár az állami

erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alapot és annak évi jövedelmét akként gyűjti össze, hogy a vásárlóktól a vételáron felül bizonyos csekély százaléknyi összeget szed be, ők is a fát és egyéb erdei termékeket vásárlóktól kértek, illetőleg kötötték ki a vételáron felül az alap részére 0·5—1⁰/₁₀₀-nyi önkéntes hozzájárulást. Így pl. egyik pestmegyei uradalom a 1915. év második felében eszközölt apró faeladások után 604 K-t juttatott ilymódon rokkantalapunknak.

Ugyanezt az eljárást követték Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Esztergom, Fejér és Jász-Nagykun-Szolnok vármegyék, valamint Kecskemét város közigazgatási bizottságai, amidőn az állami kezelés alatt álló erdők birtokosait felkérték, hogy a faértékesítési feltételek közé oly pontot iktassanak, mely szerint a vevő a vételáron felül annak 0·5—1⁰/₁₀₀-át kitevő összeget köteles az erdészeti alkalmazottak rokkantalapja javára befizetni.

Amidőn ezt a módozatot a t. Czim figyelmébe ajánljuk, egyben tiszteletteljesen megjegyezzük, hogy ezt a százalékos hozzájárulást tartjuk — akár fenti módon a vevő terhét, akár az eladó uradalom áldozatkészségéből magából az eladási árból folyik be — a legalkalmasabb módnak arra, hogy alapunk a reá váró magasztos feladatnak megfelelő mértékben gyarapodjék; kellő összegre azonban ekkor is csak úgy számíthatunk, ha a hozzájárulás nemcsak 1—2 évre szól, hanem *hosszabb időre, legalább 5—10 évre kiterjed*. Emellett természetesen hálával fogadunk több évre biztosított meghatározott összegű hozzájárulásokat és egyszer s mindenkorra szóló adományokat is.

Teljes bizalommal aziránt, hogy mint a multban, ugy a mai történelmi időkben sem fordulunk az Országos Erdészeti Egyesület nevében hiába a magyar erdőbirtokos urakhoz, mély tisztelettel kérjük, hogy a csatolt aláírási iven az adományozni szándékoit összeget, illetőleg a hozzájárulás módját és tartamát feljegyezni s azt legkésőbb folyó évi december hó végéig a meghatározott összegű adományokkal egyetemben az Országos Erdészeti Egyesülethez (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) beküldeni méltóztassanak.

A faeladások után engedélyezett hozzájárulások 1916. évi összegét 1917. évi január hó végéig kérjük beküldeni, a gyűjtő-

iveket azonban ebben az esetben is már folyó évi december végére méltóztassék visszazírmaztatni.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében
Budapest, 1916. évi október hóban.

Hazafias tisztelettel:

Bund Károly s. k.
titkár.

Báró Tallián Béla s. k.
elnök.

III.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten
1916. évi október hó 12-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Tallián Béla* báró elnök, dr. *Bedő Albert* és *Horváth Sándor* alelnökök, *Arató Gyula*, *Balogh Ernő*, *Csupor István*, *Eránosz Antal János*, *Gaul Károly*, *Kaán Károly*, nemeskéri *Kiss Pál*, *Kovács Gábor*, *Mikolás Vincze*, *Osztróuczky Miklós*, *Péché Kálmán*, de *Pottere Gerard*, *Rochlitz Dezső*, *Schmidt Károly*, *Szabó József*, *Tomcsányi Gyula*, *Török Sándor* és *Ulreich Gyula* választmányi tagok, *Bund Károly* egyesületi titkár és *Czillinger János* segédtitkár.

Távolmaradásukat kimentették: *Bittner Gusztáv*, *Esterházy Miklós* herczeg, *Fischer-Colbrie Emil*, *Gesztes Lajos*, *Giller János*, *Hoffmann Antal*, *Jákói Géza*, *Jankó Sándor*, *Kiss Ferencz*, *Kócsy János*, *Róth Gyula* és *Vadas Jenő* választmányi tagok.

I. Az elnök az ülést megnyitva, a jegyzőkönyv hitelesítésére dr. *Bedő Albert* I. alelnököt és *Tomcsányi Gyula* választmányi tagot kéri fel.

II. Az elnök bejelenté, hogy a legutóbbi ülés óta a választmányt és a magyar erdészetet súlyos veszteség érte *Fekete Lajos* és *Téglás Károly* miniszteri tanácsosok elhunytával, míg a harctéren *Webel Elek* rendes tag áldozta fel életét hazájáért és mindnyájunkért.

Az igazgató-választmány mély részvétellel veszi tudomásul a bejelentést s elrendeli, hogy részvéte az ülésről szóló jegyzőkönyvben is megörökíttessék.

III. Marosi Ferencz ny. min. tanácsos, választmányi tag, minden indokolás nélkül az egyesületből való kilépését jelentette be.

Tudomásul vétetik.

IV. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:
 az egyesület bevétele az év elejétől az ülés napjáig 99.078 K 32 f
 a kiadás ugyanezen idő alatt --- --- --- --- --- 68.619 K --- f

Rendkívüli befizetések czimén befolyt:

kötelezvényben tett alapítványok törlesztésére --- 1.701 K 46 f
 a rokkantalap javára --- --- --- --- --- 284 K 96 f

Jelenti továbbá a titkár, hogy a székesfehérvári ismeretlen alapítvány tulajdonát képező 15848/13. és 6236/19. sz. 1860. évi államsorsjegyek kisorsoltattak s az azokért befolyt 463 K 54 f az alaphoz csatoltatott.

Végül bejelenti a titkár, hogy az elnökség az igazgató-választmány utólagos jóváhagyása reményében özv. Schmotzer Jánosnének, egy elhunyt egyesületi tag özvegyének, aki a román betörés alkalmával Fogarasról mindenének visszahagyása mellett gyalogszerrel volt kénytelen menekülni, 100 K rendkívüli segélyt utalványozott egyéb kiadások rovatán.

Az igazgató-választmány a pénztári jelentést tudomásul veszi és jóváhagyja az elnökség intézkedését, a melylyel özv. Schmotzer Jánosnének 100 K rendkívüli segélyt utalványozott.

V. A titkár bemutatja a számadásvizsgáló bizottság jelentését az 1915. évi zárszámadásról, a behajthatatlan követelésekről és az 1917. évi költségvetésről: